GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA: BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE IN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.

România și străinătate:

Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĖ PRENUMERĂ: la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNȚIURILE: O seria garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 288. Joi, 31 Decemvre. 1887.

Cătră cetitorii „Gazetei Transilvaniei“!

In puține ḍile se'mplinescŭ 50 de anĭ, de când „Gazeta Transilvaniei“ luptă pentru lățirea culturei române, pentru libertatea și drepturile poporului română.

Pe timpulŭ celei mai cumplite prigonirĭ a neamului românescŭ, „Gazeta Transilvaniei“ a arboratŭ în mijloculŭ valoroșilorŭ comercianțĭ românĭ de odinióră din Brașovŭ drapelulŭ redeșteptării naționale.

Cincĭ-ḍecĭ de anĭ de muncă, de grele și de necurmate lupte pentru înălțarea și prosperarea românismului se împlinescŭ.

Generațiunea vechiă și generațiunea cea nouă șĭ-au datŭ mâna, au pusŭ umĕrŭ la umĕrŭ, pentru realisarea marei opere a redeșteptării și a liberării poporului românŭ asupritŭ.

Lucrat'au toțĭ cu însuflețire bărbătéscă și cu statornicia sub drapelulŭ sfântŭ arboratŭ de „Gazeta Transilvaniei“ și urmândŭ devisei nemuritorului bardŭ naționalŭ: „*Uniți-vĕ în cugetŭ, uniți-vĕ 'n simțirĭ!*“

Și munca lorŭ a fostŭ încoronată de succesŭ.

Unde eramŭ acum cincĭ-ḍecĭ de anĭ și unde suntemŭ astăḍi! De s'a ridicatŭ spiritulŭ poporului românŭ, de s'a întăritŭ consciința lui națională, de s'a pusŭ temelia la cultura lui națională, cine va susține, că la acéstă lucrare mărétă națională n'a avutŭ póte cea mai însemnată parte ḍiarulŭ nostru, care a mersŭ totdéuna înainte cu lumina pe cărările întunecóse ce trebuia sĕ le străbatemŭ?

Credincioșĭ devisei ce șĭ-au ales'o fii nobilĭ și devotațĭ ai națiunei în lupta pentru eliberarea și redeșteptarea națiunei române, amŭ făcutŭ totŭ ce în putință ne-a statŭ, pentru ca ḍiarulŭ nostru sĕ pótă corĕspunde câtŭ mai multŭ grelei sale chiămărĭ.

Nu ne-amŭ datŭ îndĕrĕtŭ dinaintea nicĭ unei greutățĭ, gata amŭ fostŭ a aduce orĭ-ce jertfă, și décă în timpurĭ mai multŭ orĭ mai puținŭ favorabile, prin carĭ amŭ trecutŭ, nu amŭ pututŭ sĕ facemŭ mai multŭ pentru fóia nóstră decâtŭ amŭ făcutŭ, causa a fostŭ firma nóstră hotărîre de a păstra în tóte împrejurările independența nóstră.

Astfelŭ, trebuindŭ sĕ cucerimŭ terĕmulŭ pasŭ cu pasŭ, amŭ înaintatŭ încetŭ, dér sigurŭ, și abia astăḍi, după cincĭ-ḍecĭ de anĭ de muncă, ne vedemŭ în posițiune de a realisa, cu încordarea tuturorŭ puterilorŭ nóstre, cea mai ferbinte dorință a neuitatului și de fericită memoriă editorŭ alŭ ḍiarului nostru Iacobŭ Mureșianu, ca *sĕ avemŭ și propria nóstră tipografiă*.

Incepêndŭ cu ḍiua de 1 Ianuariu 1888 **„Gazeta Transilvaniei“ se va tipări în propria nóstră tipografiă.**

In modulŭ acesta ni se dă putința de a aduce modificărĭ și îmbunĕtățirĭ în partea technică și redacțională a fóiei nóstre.

Facemŭ tóte acestea, fără a cere însĕ și din partea publicului sĕ facă mai marĭ jertfe. „Gazeta Transilvaniei“ va apăré și dela 1 Ianuariu 1888 încolo totŭ în condițiunile de până acum ale abonamentului și anume:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei lunĭ 3 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei lunĭ 10 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Aducêndŭ acésta la cunoscința cetitorilorŭ noștri, îi asigurămŭ, că nu ne vomŭ abate din calea ce-o străbatemŭ acum de jumĕtate de seculŭ, ci că vomŭ lupta și în viitorŭ cu îndoită putere și cu acelașĭ devotamentŭ pentru apĕrarea, ridicarea și întărirea românismului.

Și ca sĕ putemŭ contribui cu efectŭ la realisarea aspirațiunilorŭ nóstre îndreptățite naționale în acéstă monarhiă, vomŭ stărui înainte de tóte sĕ ținemŭ susŭ și sĕ păstrămŭ nepătatŭ steagulŭ solidarității nóstre naționale, alŭ unirei și alŭ bunei înțelegerĭ între toțĭ factorii poporului nostru.

Suntemŭ tarĭ în convingerea, ca toțĭ cei ce cugetă sincerŭ și curatŭ asupra chiămării Românului în aceste critice timpurĭ vorŭ pune cu noi umĕrŭ la umĕrŭ și astfelŭ vomŭ merge cu toții înainte, dér numai înainte, cu unanima strigare:

Dumneḍeu și dreptulŭ nostru!

Redacțiunea.

Brașovŭ, 30 Decemvre 1887.

Incă un an îlŭ îmormêntăm în cartea trecutului poporului românŭ, anŭ de puține și micĭ bucurii, dér de nenumĕrate și marĭ suferințe!

Bucuriă a avutŭ bietulŭ Românŭ, care a pututŭ scăpa teafĕrŭ de șicanele și neajunsurile din partea organelorŭ stăpânirei; bucuriă a avutŭ Românulŭ, care șĭ-a strecuratŭ viața sa și a familiei sale printre miseria la care l'a espusŭ vitregia timpului și a stăpânirei; bucuriă a avutŭ Românulŭ, care șĭ-a pututŭ scăpa vitele și moșióra, ce i-au mai rĕmasŭ, de sunetulŭ tobei esecutorilorŭ, căcĭ grele, neasemĕnatŭ de grele suntŭ birurile și sarcinile ce sugrumă grumazulŭ bietului poporŭ.

Dér suferințele lui, cine ar fi în stare sĕ le enumere și sĕ le descrie cu deamĕruntulŭ?!

Fostu-i-a persecutată limba și naționalitatea de dregĕtorii și dregĕtoriile stăpânirei, fostu-i-a năpăstuită șcóla și biserica de organele și poruncile guvernului, fost'a împilatŭ de uneltele dușmane ce nu-lŭ potŭ înstreina de neamulŭ lui, fost'a amărîtŭ până la lacrimĭ de esecutorii nemiloșĭ ai stăpânirei, fost'a batjocuritŭ și insultatŭ de cărturarii și gazetarii dușmanĭ neamului românescŭ!

Le a suferitŭ tóte, dér a rĕmasŭ neclătită în elŭ puternica credință într'o sórte și unŭ viitorŭ mai bunŭ.

Dumneḍeulŭ părințilorŭ noștri și geniulŭ bunŭ alŭ neamului românescŭ, carĭ l'au strecuratŭ cu gloriă prin tóte vicissitudinile, îĭ vorŭ aduce și anĭ de bucuriă și de fericire.

Acum când ne aflămŭ la pragulŭ noului anŭ, inima ne cresce, sufletulŭ ni-se înveselesce, credința în isbênda causei nóstre ni-se măresce, căcĭ încă cu unŭ anŭ se împuținéză timpulŭ năcazurilorŭ, durerilorŭ și suferințelorŭ.

Cu atâtŭ mai multŭ ni se întăresce credința în isbênda dreptei și sfintei nóstre cause, cu câtŭ organulŭ nostru cu încheierea anului acestuia împlinesce o jumĕtate de veacŭ, de când rĕspândesce lumină, luptŭ pentru drepturile politice naționale, veghiază și apĕră limba și naționalitatea, propagă și stăruesce pentru buna înțelegere și activitatea solidară între frații de un sânge, și încă cu succesŭ luptă.

Și bunŭ e Dumneḍeu, munca cinstită și stăruințele drepte și neșovăitóre vorŭ trebui în cele din urmă sĕ ne ducă la limanulŭ doritŭ, numai noi sĕ fimŭ totdéuna cu sufletulŭ tare și cu inima mare.

Pĕtrunșĭ de acéstă sfântă credință într'unŭ viitorŭ mai bunŭ alŭ națiunei nóstre asuprite, dorimŭ tuturorŭ frațilorŭ și soțilorŭ noștri de luptă și de principii:

Anŭ nou mai bunŭ!

Sgomote despre o contra-alianță.

Se semnaleză din Constantinopolŭ cătră »Daily News“ sgomotulŭ, că Rusia ar încerca sĕ formeze cu România, cu Turcia, cu Muntenegrulŭ și cu Grecia o alianță pe următórele base: Rusia ar renunța la indemnitatea de rĕsboiu, ce i-o datoresce Turcia, în schimbulŭ cedărei Erzerumului cu ținutulŭ sĕu. Grecia ar obține o rectificare a fruntariei. O parte din Erțegovina s'ar da Muntenegrului și României s'ar da o parte a Transilvaniei.

Bosnia s'ar da îndĕrĕtŭ Turciei. Bulgaria ar fi pusă din nou sub suzeranitatea Porții, păstrându'șĭ numai autonomia administrativă.

Corespondentulŭ lui »Daily News‘ nu garantéză esactitatea acestei informațiunĭ, dér observă că cercurile oficiale otomane se vorbesce de aceste propunerĭ ca cum in realitate arŭ fi fostŭ făcute.

„Pester Lloyd« luândŭ notă de aceste sgomote, dice că acesta e planulŭ vr'unui panslavistŭ, care nu póte amăgi pe nisce politicĭ atâtŭ de esperțĭ și rutinațĭ ca Turcii, Grecii și Românii.

SCIRILE ḌILEI.

Pentru serviciile aduse maghiarismului ministrulŭ ungurescŭ de culte a mai »rĕsplătitŭ“ pe preoții gr. or. Dumitru *Hie* din *Vurperŭ*, Neculae *Romanŭ* din *Bîrghișŭ*, Grigore *Terhetea* din *Gridŭ*, Iosifŭ *Fodoreanŭ* din *Ocolicelŭ*, Iosifŭ *Bucșia* din *Hăghigŭ*, Neculae *Cismașŭ din Văsăudŭ*, cu câte 50 fl. — Etă încă 6 popĭ carĭ intră în noulŭ anŭ cu sufletulŭ încărcatŭ de pĕcate pentru faptele lorŭ neromânescĭ. Nu vorŭ fi uitațĭ.

—x—

Din causa *frigului* a trebuitŭ sĕ se 'nchiḍă șcólele poporale în mai multe părțĭ ale *Ardealului*.

—x—

Tabla r. din Pesta șĭ-a încheiatŭ bilanțulŭ anului n. trecutŭ cu o restanță de 31,643 acte neresolvate, cu 8248 mai multŭ ca în anulŭ trecutŭ — Grabnică justiția!

—x—

Scontrându-se cassa la posta din *Sibiiu*, s'a descoperitŭ lipsa a 1500 fl. Unŭ funcționarŭ a fostŭ arestatŭ, mărturisindŭ că a jucatŭ banii la loteria mică.

Literatură. — A eșitŭ de sub tiparŭ: **Raportŭ,** presentatŭ Consiliului generalŭ alŭ instrucțiunei publice în numele comisiunei alese de consiliu, *însoțitŭ cu modificările și adausele la planulŭ de învĕțămêntŭ alŭ scólei normale de institutorĭ*, propusŭ de ministeriulŭ instrucțiunei publice (alŭ României). Bucurescĭ, 1887. Acestŭ raportŭ fu presintatŭ Consiliului generalŭ alŭ instrucțiunei publice din România în ședința dela 3 Septemvre 1887 și se referă asupra organisării scólei normale de institutorĭ, cuprinḍêndŭ ca adnexă: Programa examenului de admitere a aspiranțilorŭ la scóla normală de institutorĭ, și: Programa de studii a scólei normale de institutorĭ.

Palatulŭ Ateneului, (broșură) Bucurescĭ 1887. Cuprinde: 1) Dare de semă despre gestiunea legatului Scarlatŭ Rosetti și altorŭ donațiunĭ. 2) Dare de sémă despre operațiunile lotăriei Ateneului. 3) Dare de semă despre cheltuelile făcute cu clădirea palatului.

ÎNVITARE.

In anii 1860—1863 unŭ numĕrŭ însemnatŭ de bărbaţĭ zeloşĭ şi iubitorĭ de progresulŭ pressei române, din tóte părţile locuite de Românĭ, au făcutŭ diverse contribuirĭ pentru ajutorarea esistenţei şi înlesnirea apariţiunei „Gazetei Transilvaniei“, acomodatŭ cerinţelorŭ timpului de atuncĭ.

Fierbintea dorinţă a Tatălui meu întru fericită memoriă Editorŭ Iacobŭ Mureşianu, căruia i s'au încredutŭ sumele adunate, a fostŭ de a organisa ca unŭ fondŭ acele contribuirĭ ce s'au publicatŭ încă în numiţii anĭ sub diferite titlurĭ ca „fondŭ de subsidii“ pentru „Gazetă“.

Avêndŭ de cugetŭ rĕposatulŭ meu tată ca la sfĕrşitulŭ anului 1887 sĕ se retragă dela fóiă cu totulŭ, se hotărîse a realisa intenţiunea sa în tómna anului acestuia. Deórece însĕ Provedinţa nu i-a mai dăruitŭ dile, mĭ-a lăsatŭ mie cu limbă de mórte sĕ dau eu sémă până la unŭ crucerŭ generoşilorŭ contribuitorĭ despre sumele ce i le-au încredinţatŭ şi despre administrarea lorŭ.

Impiedecatŭ fiindŭ prin tristulŭ casŭ de mórte şi multele şi grelele mele ocupaţiunĭ de a face acésta până acum, viu adĭ în calitate de editorŭ şi Redactorŭ alŭ „Gazetei Transilvaniei“ a 'mĭ împlini sfânta datoriă, invitândŭ pe *toţĭ domnii carĭ au contribuitŭ la acele subsidii în anii 1860—1863* şi se mai află încă în viaţă, ca sĕ binevoiască séu în persónă séu prin mandatarĭ a se înfăţişa la *o întrunire în diua de 30 Ianuarie (11 Februarie n.) 1888 în Alba-Iulia,* ca oraşŭ situatŭ mai în centru, pentru a lua la cunoscinţă darea mea de sémă asupra contribuirilorŭ din cestiune şi pentru ca sĕ chibzuimŭ şi sĕ hotărîmŭ împreună cele de lipsă în privinţa întrebuinţării lorŭ în viitorŭ. Localulŭ şi ora întrunirei le voiu face cunoscute în fóiă cu douĕ sĕptĕmânĭ înainte.

Braşovŭ, 27 Decemvre st. v. 1887.

Dr. Aurel Mureşianu,
Editorŭ şi Redactorŭ.

Din comitatulŭ Făgăraşului, Decemvre 1887.

In şedinţa adunării generale extraordinare a comitatului Făgăraşŭ, ţinută în 28 Decemvre n. s'au pertractatŭ şi decisŭ mai multe afacerĭ de o importanţă fórte mare şi instructivă pentru Românĭ în genere şi în specialŭ pentru comitatulŭ Făgăraşŭ.

Din aceste afacerĭ au fostŭ 2 de mai mare insemnătate şi anume:

1. Ofertulŭ foresteriei de statŭ subşternutŭ prin comissiunea administrativă comitatensă în 22 Noemvre 1886 prin care foresteria de statŭ se îmbie de a lua tote pădurile din teritoriulŭ comitatului Făgăraşŭ în manipulaţiunea sa pe timpŭ de 24 anĭ pentru unŭ salarŭ anualŭ de 5600 fl. solvindu-se din partea comunelorŭ proprietare.

2. Construirea unei căi ferate în Valea Oltului, pentru care s'a cerutŭ ajutorŭ în banĭ şi din partea comitatului.

Cu mare fineţă şi multă dibăciă au fostŭ puse la ordinea dilei acestea 2 cestiunĭ, cea dintâiu mai bine de unŭ anŭ neîntreruptŭ, eră a căilei ferate numai în şedinţa din urmă.

Cumcă acestea cestiunĭ s'au finitŭ în scopulŭ dreptăţii şi nu după cum cerea politica clandestină a domnilorŭ carĭ ocupă situaţiunea de adĭ, este de a se mulţămi numai »înţelepciunei înalte« a organului guvernamentalŭ »Kolozsvar“, care îngrijindu-se şi despre imbunătăţirea stărei misere a pre iubiţilorŭ compatrioţĭ „Valachĭ“, a aflatŭ de bine a publica de timpuriu o programă referitóre la acestea 2 cestiunĭ. Programa organului guvernamentalŭ »Kolozsvar« din nr. 9. 5 Ianuarie 1887 este următórea:

‚Decă voimŭ sĕ apĕrămŭ Ungaria şi Ardealulŭ de o năvălire a duşmanului ca sĕ nu devină teatrulŭ unui resbelŭ nimicitorŭ, trebue sĕ edificămŭ liniile ferate cătră pasurile Tolgyes, Ghimes şi Turnulŭ roşu fără amânare, pentru ca sub acestĭ murĭ naturalĭ şi ai porţilorŭ lorŭ de năvălire, sĕ se pótă aduna cu iuţélă o parte combatantă de ajunsŭ. Decă voimŭ ca maghiarimea ardeleană, în casŭ de resbelŭ, sĕ nu cadă pradă unui inimicŭ duplu năvălindŭ din munţĭ pe lângă miliţia regulată şi órdele, carĭ prin focŭ ne vorŭ nimici oraşele nostre înflorite după esemplulŭ dela Aiudŭ, — trebue sĕ *facemŭ drumurĭ prin munţĭ* şi sĕ diregemŭ *potecile* ce nu se potŭ străbate, în carĭ îşĭ au cuibŭ şi'şĭ află adăpostŭ sigurŭ órdele rebele pentru ocasiunĭ binevenite. Décă voimŭ sĕ deslegămŭ cestiunea naţionalităţilorŭ în Ardealŭ, trebue sĕ legămŭ prin drumurĭ ferate fortăreţa neînvingibilă a maghiarimei transilvane, Sĕcuimea, cu ţera maghiară de josŭ. Prin acestă legătură sĕ se mijlocéscă ca brava Sĕcuime, sĕ nu mai fiă espusă perirei prin emigrarea în România şi Moldavia, şi Sĕcuii, carĭ nu se mai potŭ nutri în Sĕcuime sĕ se inpartă în părţile ardelene pentru întărirea naţiunei maghiare.‘

Acésta este însĕ numai o parte bună a misiunei naţionale cu drumurile ferate. Linia drumurilorŭ ferate are staţiunele sale, care ducŭ dela Ciucia prin multe comune de sub munte până la cele din văi, va deslega cestiunea naţionalităţilorŭ cu mână multŭ mai sigură, decâtŭ prin arcanulŭ, care se întrebuinţeză de politica înaltă. Ca dovadă viă pentru acestă afirmare se potŭ înşira multe comune valache prin care suntŭ aşedate staţiunile de drumŭ feratŭ. Poporulŭ valachŭ, dedatŭ cu serviţiulŭ liniştitŭ de păstorŭ, se trage în munţĭ dinaintea tunetului sgomotosu alŭ locomotivelorŭ şi acestŭ poporŭ valachŭ, care nu iubesce lucrulŭ, face locŭ la alţĭ veneticĭ mai sîrguitorĭ şi mai circumspecţĭ pentru lumea acésta neliniştită prin larma vagonelorŭ. Prin legarea Câmpiei, a ţinutului Năsĕudeanŭ şi a Făgăraşului cu o reţea de drumŭ feratŭ, acestă parte a Ardealului, care zace la spatele lumii, dotată dela natură cu multe bogăţii, însĕ totŭ séracă, în decursulŭ unui deceniu s'ar reforma deplinŭ în favorulŭ statului maghiarŭ.“

Guvernamentaiii dela „Kolozsvár“ sciu proverbiulŭ vechiŭ: »Românulŭ ţine minte.« Acestă „bunăvoinţă« a lui „Kolozsvar“ faţă cu prea iubiţii compatrioţĭ »Valachĭ« o vorŭ ţine minte aceştia.

Este „măgulitorŭ şi mângăitorŭ« pentru toţĭ Românii din ţĕrile coronei sf. Stefan, de a audi de acestea ‚laude« din scola înaltă a guvernamentalilorŭ din Cluşiu în unŭ timpŭ aşa de posomoritŭ. Căcĭ lorŭ nu le e atâta de apĕrarea Ardealului contra vre-unui duşmanŭ ce le umblă prin creerĭ, ci le e de maghiarisarea Ardealului, în contulŭ acelora carĭ 'şĭ-au vĕrsatŭ multŭ sânge pentru apĕrarea tronului şi a patriei în timpŭ de periculŭ în contulŭ Românilorŭ, carĭ din moşĭ şi strămoşĭ, ca grănicerii au statŭ în faţa altorŭ locomotive — nu umplute cu cărbunĭ, ca acelea ale guvernamentalilorŭ dela „Kolozsvar“ — ci locomotive umplute cu plumbŭ şi ferŭ, şi martoră este istoria că nu au dositŭ dinaintea lorŭ.

x.

Cum s'ar puté ajuta la mai sigura înaintare cultur[ală] materială în sciinţă şi avere a poporului nostru preste tot?
I. Relele de carĭ sufere poporulŭ nostru şi combaterea acelora
II. Indicarea (arătarea) mijlocelorŭ ducĕtóre la scopu.

Disertaţiune ce avea sĕ fiă cetită cu ocasiunea adunărei generale a despărţĕm. II alŭ Asociaţiunei transilvane pentru literatura şi cultura poporului românŭ. ţinută în 30 Octomvre (11 Nov.) a. c. în Făgăraşu.

Motto: ....Uniţi-vĕ în cugetŭ, uniţĭ-vĕ în simţirĭ!.... a disŭ laureatulŭ poetŭ Andr. Mureşianu

(Fine.)

Ori şi ce măiestriă însĕ iţĭ aduce venite — numai sĕ o scii. In Braşovŭ este o anume societate »Asociaţ. pentru sprijinirea învĕţăceilorŭ dela meserii şi a sodalilorŭ românĭ'; ea primesce şi se îngrijesce de copiii românĭ dela măiestrii; acolo se primescŭ copii de orĭ şi unde şi orĭ şi când, — cine voiesce îşĭ póte duce copilulŭ acolo.

Ar fi de doritŭ ca asemenea ‚Asociaţiunĭ‹ sĕ se înfiinţeze şi în Făgăraşŭ şi în alte locurĭ, şi sĕ se pună în legătură cu cea din Braşovŭ, până vorŭ dispune şi acelea de mijloce bănescĭ de ajunsŭ.

Apoi cine nu vede, că clasa de mijlocŭ, a meseriaşilorŭ, ne lipsesce mai cu desĕvêrşire?! Şi apoi care cărturarŭ n'o scie, că clasa meseriaşilorŭ este cea mai tare şi independentă clasă de ómenĭ?

Deci pentru formarea acestei clase sĕ lucrămŭ cu toţii, cu micŭ cu mare, căcĭ lipsa acesteia este tare simţită la poporulŭ românŭ. Căcĭ:

Astădĭ domnia şi plugulŭ
Nu-sŭ bune ca meseşugulŭ.
Măiestrulŭ lucră 'n căldură
Şi-are parele destule,
Ér plugaru 'n frigŭ şi'n ploi
Şi e plinŭ totŭ de nevoi.
De voiţĭ bine sĕ fiă,
Invĕţaţĭ vr'o măiestriă! —
Căcĭ de scii o măiestriă,
Ai cea mai mare domniă!
— Cum e adĭ şi dăscălia?
Ea'i chiar golă sĕrăcia:
Lucru greu, plată nimicŭ.
In totŭ ceasulŭ eştĭ calicŭ.
Apoi decâtŭ unŭ domnŭ micŭ,
Mai bin' măiestru voinicŭ,
Care lucră când voiesce
Si trăiesce boieresce. —
— Fraţĭ Românĭ de omeniă,
De voiţĭ bine sĕ fiă,
Daţĭ copii la măiestriă!!

8. Unŭ bunŭ mijlocŭ de a se scăpa omulŭ de multeorĭ dela „sapă de lemnŭ“ este şi asigurarea contra focului. Nu arareorĭ omulŭ se scumpesce pentru 2—3 flor., der întâmplându-se sĕ ardă, rĕmâne fără casă, fără mesă, ba de multe orĭ nu-i rĕmâne nicĭ chiar o bucătură de pâne, cum s'a întêmplatŭ acesta în Voila, Galaţĭ şi alte locurĭ. Câtu'i prinde însĕ de bine aceluia, carele în atare casŭ e asiguratŭ pre 100—200 fl. orĭ chiar şi mai multŭ, îndată îşĭ face o casă şi cele de lipsă, ca sĕ nu umble în uşile omenilorŭ.

Decĭ nu potŭ din destulŭ sĕ îndemnŭ pe ómenĭ ca sĕ se asigure contra focului, căcĭ „nime nu scie astădĭ, ce va aduce diua de mâne,« şi ce 'i se póte întêmplá.

O bancă onestă de asigurare este „Transilvania“ din Sibiiu, carea totdéuna a plătitŭ regulatŭ ómenilorŭ nenorociţi prin focŭ şi asiguraţi la ea.

Nu trebue sĕ se ia nimenĭ după promisiunile la toţĭ jidovii din lume carĭ ne îmbie cu »asigurare“ şi carĭ 'ţĭ promitŭ cerulŭ şi pămĕntulŭ — până te apucă, der întrebarea e, că ţi-le potŭ da? Sciu ei ómenii noştri că „laudă mare, traistă golă“ şi trebue sĕ se feréscă de atarĭ înşelătorĭ.

9. Ca ómenii sĕ scape de multe rele, e bine ca în fiă-care comună sĕ se facă astfelŭ de „însoţirĭ“ séu »reuniunĭ,« membrii cărora sĕ se lege a se oprí dela unele şi altele lucrurĭ rele şi păgubitóre.

Astfelŭ de reuniunĭ sĕ fiă: se légă a nu mai întra în cârciumă, „gura iadului,“ a nu mai bea rachiu, a nu mai fuma tăbacŭ, carele încă nu-'i de nicĭ unŭ folosŭ, căcĭ cine are „pâne şi mămăligă,“ decă va murí că nu

---

FOILETONU.

In ajunulŭ Anului nou.

Anulŭ nou e la pragŭ.

Tótă suflarea omenescă aşteptă cu braţele deschise sosirea acestui óspe iubitŭ.

Elŭ se înfăţişeză în fantasia poporului nostru adese-orĭ personificatŭ: este unŭ ângerŭ, care ne aduce darurĭ şi manifestaţiunĭ de iubire şi fidelitate, este unŭ profetŭ, care predice tinerilorŭ sortea viitorului.

Tóte inimile tinere aşteptă cu unŭ feliu de curiositate piosă sosirea acestui profetŭ închipuitŭ, a căruia cale o pregătescŭ cu rugăciunĭ şi ajunurĭ.

Amĕsuratŭ fantasiei sale înalte, poporulŭ nostru mai vêrtosŭ sĕrbătoresce prin o mulţime de obiceiurĭ. Anulŭ nou, care, ca profetŭ, arată tinerilorŭ ursita viitorului. Din aceste obiceiurĭ, practicate în preséra, respective în nóptea de Anulŭ nou, vomŭ aminti următórele:

Vergelatulŭ este cunoscutŭ în tóte părţile Ardélului locuite de Românĭ ca unŭ actŭ solemnŭ şi misteriosŭ. De aceea pregătirea pentru vergelatŭ în anumite casurĭ se face cu anumite formalităţĭ.

Feciorĭ şi fete se adună la unŭ locŭ. Fiă-care dice în sine câte unŭ „Tatălŭ nostru“, câte-o „Născĕtóre“, mai facŭ şi câteva crucĭ, aşa cam în ascunsŭ, apoi începŭ a vergela. Vergelatulŭ consiste din mai multe părţĭ:

Se iau mai întâi 10 seu mai multe óle, se punŭ pe masă întorse cu gura în josŭ, ascundêndŭ sub fiăcare ólă câte-unŭ obiectŭ: sub una se pune d. e. pâne, sub alta sare, apoi banĭ, cărbune, peptene etc. Tote acestea se facŭ fără a vede persona ce vre sĕ vergeleze. Ea vine apoi şi ridică una din óle, decă sub ólă află pâne, bărbatulŭ (respective femeia, decă vergelatorulŭ este bărbatŭ) va fi bogatŭ, sare — va fi dragostea dulce, peptene — va fi bărbatulŭ colţatŭ etc.

Se punŭ pentru fiă-care persónă câte 2 frunde din planta aşa numită Saschiu, orĭ în lipsa acesteia 2 fire de pĕrŭ de porcŭ, se aşadă în vatra ferbinte a focului; décă uscându-se vêrfurile lorŭ se'ncovoiă unulŭ spre altulŭ — cununia e sigură, încovoiătura în partea opusă a unuia din fire indică necredinţa amantului séu amantei pe care o representă firulŭ.

Sĕ ia unŭ paharŭ cu apă „neincepută,“ se sparge unŭ ou şi se tórnă în elŭ. Decă până dimineţa oulŭ se umflă şi cresce afară din paharŭ (cu vêrfŭ), sigurŭ că'n anulŭ viitorŭ fata se va mărita, la dincontră, décă oulŭ se aşadă pe fundŭ, speranţa e perdută. Décă pe miedulŭ oului se presentă figura unui copilŭ, acésta indica ruşinea fetei (o va ruşina păţita), sicriulŭ indică mórte, etc. etc.

La medulŭ nopţei fetele separate de feciorĭ plecă cu ochii închişĭ, fără a'şĭ intórce faţa înderĕtŭ, se ducŭ într'o grădină care are gardŭ cu parĭ. Numĕră, firesce cu ochii închişĭ, optŭ parĭ şi alŭ nouĕlea representă pe mirele; îşĭ deslegă atuncĭ ochii şi decă parulŭ este înalt, dreptŭ, subţire şi nedespoiatŭ de scorţă, fata îşĭ face cruce şi strigă cu bucuriă: ‚Ursita mea va fi: înaltŭ, avutŭ, subţirelŭ, ca cum ar fi trasŭ printr'unŭ inelŭ!« Decă parulŭ e strimbŭ şi nodorosŭ, bărbatulŭ va fi gârbovŭ, décă parulŭ e cu scórţă, bărbatulŭ va fi bogatŭ, fără scorţă — sĕracŭ, micimea parului indică micimea bărbatului. Se înţelege că în casurile din urmă fata nu vestesce celorlalte ursita sa, ci se întórce supĕrată înderĕtŭ. Parulŭ fiă-care şi-lŭ légă cu ceva pentru ca sĕ'lŭ cunoscă în diua următóre. Se întorcŭ cu toţii în casă. Ridŭ, glumescŭ.

Se începe după acésta vĕrsarea plumbului: Una din fetele mai harnice şi mai cu curagiu plecă din casă în momentulŭ când cocoşulŭ vestesce medulŭ nopţii. Ea merge cu unŭ vasŭ la rîu orĭ la fântână ca sĕ aducă apă. In cale nu-i este permisŭ sĕ se uite înderĕtŭ. Apa o ia cu faţa întórsă spre résăritŭ, vasulŭ trebue sĕ fiă cu gura largă pentru-ca deodată sĕ pótă ridica apa cu elŭ. Nicĭ unŭ picurŭ sĕ nu se pérdă din apă. Apa acesta se numesce *apă ne'ncepută* şi are sigurŭ efectŭ, décă fata respectivă s'a rugatŭ lui Dumnedeu în timpulŭ

nézŭ tăbacŭ,« lăsă-lŭ sĕ moră, fiă în numele Domnului......

10. Unŭ altŭ mijlocŭ putemicŭ, carele are sĕ scape pre locuitorii unei comune de multe rele, precum şi de ghiarĕle lipitorilorŭ perciunate, apoi şi de alte lipitorĭ fără de sufletŭ, este „înfiinţarea de magazine (grânărei) de bucate în fiă-care comună. Acésta are sĕ se întemple aşa, că adecă în anii când suntŭ bucate mai multe, fiă-care locuitorŭ din comună — carele voiesce se înţelege, şi vĕdĕndŭ că-i bine, vorŭ voi toţĭ — dă la magazinulŭ de bucate 1—2 seu chiar mai multe mĕsurĭ, carele adecă câtŭ pote — acelea apoi se înpartŭ în comună cu ceva crescere, dobêndă, totŭ de bucate, astădĭ cresce ceva, mâne ér aşa, şi în 5—10 anĭ ajunge magazinulŭ la o sumă însemnată de bucate.

Calculaţĭ şi vedeţĭ! — Ba în casurĭ de focŭ, inundărĭ (potopŭ) etc. scapă comuna de marĭ rele, ajutându-se locuitorii ei din magazinulŭ de bucate. Afară de aceea, acesta-i o avere naţională, carea nu incurge în punga unui perciunatŭ din Galiţia, carele după ce se „lucesce“ (înavuţesce) de pe spinarea şi din sudórea bietului poporŭ, ilŭ batjocuresce şi desconsideră, îşĭ bate jocŭ de datinele, portulŭ şi legea lui strămoşéscă.

Acésta sĕ le fiă tare la inimă tuturorŭ carĭ voiescŭ binele nemului nostru.

Se mai potŭ afla şi alte multe mijloce de a ajuta poporulŭ, facă-se orĭ şi ce, ce se va crede a fi bine şi potrivitŭ scopului, — numai sĕ se facă ceva.

Ér din partea despărţĕmintelorŭ »Asociaţiunei trans. pentru liter. şi cult. popor. rom.“, încă se recere ca sĕ desvolte mai multă activitate ca păn' acum. A sĕ aduna numai unŭ neinsemnatŭ numĕrŭ de omeni la olaltă, a se incassa o şi mai neinsemnată sumă de banĭ şi în fine a se încheia unŭ procesŭ verbalŭ, şi afară de vorbirea directorelui alta sĕ nu se mai facă, asta nu-i destulŭ, asta-i prea puţinŭ.

Nu este de ajunsŭ potrivitŭ şi modulŭ de a se conchiema „adunările despărţĕmintelorŭ“ numai prin unŭ simplu „anunţŭ“ în diarele nóstre politice, sciindu-se că acelea lipsescŭ în cele mai multe comune.

Aşaderă mulţĭ individĭ ba chiar comune întregĭ nu sciu nimica despre ţinerea adunărilorŭ despărţ. şi prin acesta unii îşĭ scuseză neinteresulŭ lorŭ, ér alţii neparticiparea, decĭ ar fi de doritŭ, ca ţinerea »adunărilorŭ generale ale despărţ. Asociaţiunei transilv. pentru liter. şi cult. pop. rom.“, sĕ se facă cunoscută prin invitărĭ speciale, carĭ adresându se preoţilorŭ din fiă-care comună cu două-trei Duminecĭ mai înainte, fiă-care preotŭ sĕ o publice acesta apoi de 2—3 orĭ inaintea bisericei, sĕ esplice scopulŭ adunărilorŭ, spunêndŭ poporului că se lucră pentru binele lui şi alŭ urmatorilorŭ sĕi, sĕ i invite a lua parte în numĕrŭ câtŭ sĕ póte mai mare: bărbaţĭ şi femei, şi cui îi dă mâna sĕ dea chiar şi numai câte 5—10—20 cr. orĭ câtŭ póte, că apoi numele acelora se va scrie în tóte »gazetele“ şi va fi sciutŭ totdeuna; ér cine nu póte plăti nicĭ atâta, sĕ mérgă numai sĕ asculte, că multe lucrurĭ bune şi folositóre va învĕţa.

Făcêndu-se acésta, de sigurŭ, că „adunările despărţĕm.“ vorŭ fi mai bine cercetate — batarŭ de locuitorii comunelorŭ mai apropiate — decă spre scopulŭ acesta se va alege şi o di potrivitŭ de sĕrbătóre seu Dumineca.

In adunărĭ apoi sĕ se prelegă (cetéscă) una două séu şi mai multe disertaţiunĭ — decă va permite timpulŭ — carĭ vorŭ tracta cestiunĭ economice şi alte lucrurĭ, din carĭ apoi poporulŭ va trage învĕţătură şi folosŭ pentru vieţă.

Disertaţiunile, carĭ vorŭ fi de învĕţătură pentru poporŭ, sĕ se tipăréscă apoi în broşurĭ separate şi sĕ se împărţéscă între poporŭ. Acésta — după modesta'mĭ părere — sĕ se facă aşa, ca totdeuna disertaţiunile prelese în anulŭ acesta sĕ fiă gata tipărite pre adunarea din anulŭ următorŭ, când apoi sĕ se împartă tuturorŭ celorŭ presenţĭ, şi atuncĭ de sigurŭ că vomŭ atrage poporulŭ la adunările generale ale despărţĕm. Assoc. transilvane etc.

Ca însĕ sĕ se pótă lucra disertaţiunĭ bune şi folositóre scopului „Asociaţ. transilv.“ etc., sĕ se publice anume concurse cu micĭ premie, îndată după adunarea generală, ca pre adunarea viitóre sĕ fiă gata, sĕ se dée unei comisiunĭ spre censurare, cele mai bune apoi sĕ se cetéscă în adunarea generală şi în urmă sĕ se publice în broşurĭ separate (deosebite) şi sĕ se urmeze ca mai susŭ.

Acestea apoi sĕ se cetéscă şi esplice în prelegerile de veră, proiectate mai susŭ. Sĕ se mai pună micĭ premie pentru aceia, carĭ în comuna unde se va ţine adunarea generală a despărţĕmêntului, vorŭ arĕta celŭ mai mare sporŭ în grădinăritŭ preste totŭ, în crescerea şi nobilarea vitelorŭ; în ordinea ce va domni în curte şi în tóte cele economice — incâtŭ sĕ pótă servi de modelŭ — şi aşa apoi urmându-se se vorŭ ajunge mai curêndŭ scopurile »Asociaţiunei“ nostre.

Sĕ se pună premie pentru acei învĕţătorĭ seu chiar şi alţĭ bărbaţĭ, carĭ vor lucra mai multŭ la: cultivarea grădinei, adecă a legumelorŭ şi pomilorŭ; la lăţirea industriei de casă; cultura stupilorŭ etc. etc., precum şi pentru ori-ce întreprindere folositóre şi impreunată cu câştigŭ.

Se se desemneze invĕţătorĭ destoinicĭ, ba şi preoţĭ — carĭ voiescŭ, — şi pregătindu-se cu disertaţiunĭ în formă de cuvêntărĭ bisericesei, ce au sĕ tracteze vr'unŭ ramŭ de economiă seu industriă, sĕ mérgă în mai multe comune şi în locŭ de bĕtrâna „cazaniă« — din care astădĭ poporulŭ nu mai póte trage nicĭ unŭ folosŭ — sĕ se cetéscă la înţelesŭ, şi sĕ se îndemne poporulŭ la ducerea în îndeplinire, arĕtându-se că urmândŭ aşa, venite marĭ póte ave. — Acesta sĕ se facă cu atâtŭ mai vĕrtosŭ, că poporulŭ de multe — orĭ ascultă mai bucurosŭ, ce'i spune unŭ „domnŭ“ de departe, venitŭ anume spre acelŭ scopŭ, decâtŭ unulŭ cu carele este în tóte dilele şi cu care póte avea uneorĭ şi neplăcerĭ. Dér totodată şi preotulŭ locului încă trebue sĕ se pregătéscă cu atarĭ lucrărĭ, seu chiar sĕ le împrumute decă nu va pute face, neiertându-i póte chiar nicĭ timpulŭ acesta; de asemenea şi învĕtătorulŭ. Făcêndu se acesta, atâtŭ preotului câtŭ şi învĕţătorului le va cresce mai tare autoritatea, decâtŭ atuncĭ când vorŭ petrece cu poveştĭ în cârciumă la rachiu cu poporulŭ. Căcĭ în privinţa acésta poporulŭ nostru este forte aspru în judecata lui.

In adunările despărţămintelorŭ sĕ se lucre măi cu zelŭ pentru înfiinţarea de „bibliotecĭ poporale“, înmulţindu se acestea din anŭ în anŭ prin disertaţiunĭ în broşurele, tipărite şi distribuite prin despărţăminte, precum şi prin alte scrierĭ folositóre poporului nostru.

Sĕ se lucre pentru înfiinţarea de „reuniunĭ“ contra beuturei de vinarsŭ, fumatŭ etc. etc. Sé se lucre pentru deschiderea (ţinerea) de prelegerĭ de seră pe timpulŭ iernei, despre a cărorŭ chiămare s'a vorbitŭ sub pctŭ 1 lit. a, b, şi c.

In legătură cu acesta comunele, unde are sĕ se ţină „adunarea generală a despărţĕm.,“ sĕ fiă avisate cu cu unŭ anŭ mai înainte, ca cu ocasiunea adunărei generale sĕ arangieze şi micĭ „esposiţiunĭ“, — se înţelege că numai cu obiecte manufecturalĭ (din lucrulŭ de mână) din acea comună, — în scólă seu în altă casă potrivită, precum cu lucrurĭ din industria de casă: cusĕturĭ, ţĕsăturĭ, chindisĕturĭ; legume, flrorĭ şi póme etc. etc. prin ce încuragiându-se cei carĭ producŭ lucrurĭ vrednuce de laudă — prin micĭ premie — se va da industriei nóstre unŭ mai puternicŭ avêntŭ, decâtŭ prin orĭ şi care altă încercare.

Făcêndu-se acestea, ba încă şi alte multe bune şi folositore se potŭ face — atuncĭ de sigurŭ, că „adunările generale ale despărţămintelorŭ Associaţiunei transilvane pentru literatura şi cultura poporului românŭ“ vor fi precum şi mai bine cercetate, der şi mai mănóse în lucrurĭ bune şi folositóre pentru poporulŭ nostru, la a cărui cultură şi bunăstare ţintescŭ a ajunge.

Incheindu-mĭ modesta lucrare şi mulţumindu-vĕ din inimă pentru atenţiunea dată, dorescŭ, ca prin acésta sĕ fi folositŭ şi eu batărŭ numai atâtŭ nemului meu, câtŭ folosesce mica furnică statulni sĕu.

Voila, la 1 Noemvre 1887.

Georgiu Dobrinŭ
diriginte scol.

Academia română

ne trimite spre publicare următórea comunicaţiă:

De mai mulţĭ anĭ *Academia română* îşĭ dă neîncetatŭ silinţe pentru a strînge câtŭ se póte mai multe documente de totŭ felulŭ, carĭ arŭ pute fi de folosŭ pentru studiarea istoriei naţiunei. Numai prin studiulŭ documentelorŭ se póte lumina şi înţelege trecutulŭ nemului nostru.

Colecţiunile strînse până acum de *Academie* cuprindŭ peste dece miĭ documente de deosebite felurĭ: chrisoave, cărţĭ domnescĭ, cărţĭ de judecată şi de hotărnicii, anaforale, zapise, foi de zestre, şi altele.

Academia face apelŭ la toţĭ aceia, carĭ posedŭ documente şi hârtii vechĭ şi carĭ arŭ bine-voi a contribui la îmbogăţirea colecţiunilorŭ sale. *Academia* ar vede cu cea mai viă mulţămire interesulŭ ce i s'arŭ arĕta în acestă privinţă şi ar primi cu tótă recunoscinţa tóte documentele şi alte manuscrise, carĭ i s'arŭ dărui pentru colecţiunile sale.

Se vorŭ da — când se va esprima dorinţa — dela *Cancelaria Academiei* copii în scrisóre modernă şi traducerĭ în limba română de pe originalele vechĭ, scrise cu cirilice seu în limbĭ străine, carĭ se vorŭ dărui.

Tóte documentele şi manuscrisele, carĭ se vorŭ trimite sĕ se adreseze la *Academia română în Bucurescĭ.*

Viile mulţămirĭ ale Academiei către dăruitorĭ se vorŭ esprima şi prin „Monitorulŭ Oficialŭ«.

Preşedintele Academiei române: *Cogălnicenu.*
Secretarŭ generalŭ: *D. Sturdza.*

Esamenulŭ anualŭ

în temniţa (puşcăria) r. ung. din Braşovŭ.

De sigurŭ scie fie-care locuitorŭ alŭ oraşului nostru, cumcă în Uliţa funarilorŭ de susŭ se află unŭ institutŭ, care adăpostesce pe membrii rătăciţĭ ai societăţii omenescĭ. Cumcă în acestŭ institutŭ se află însă şi şcólă, de sigurŭ, este prea puţinŭ cunoscutŭ. Cum vine mai alesŭ puşcăria sĕ aibă şcólă? Necesitatea a cerut'o. Deja de 3 anĭ de dile s'a ridicatŭ în institutulŭ corecţionalŭ de aicĭ un edificiŭ de şcólă din partea Ministeriului r. u. de culte şi instrucţiune publică.

In acestă şcólă funcţioneză 3 învĕţătorĭ: unulŭ maghiarŭ pentru Maghiarĭ, unulŭ românŭ pentru Românĭ şi unulŭ germanŭ pentru Germanĭ. In 28 Decemvre n. s'a făcutŭ esamenulŭ anualŭ sub presidiulŭ d-lui jude r. de tribunalŭ *Arzt,* fiindŭ de faţă şi d-lŭ procurorŭ r. ung. *Phleps,* d-lŭ consiliarŭ r. *Mayer*, d-lŭ parochŭ alŭ cetăţii Braşovului Părintele *B. Baiulescu,* d-lŭ adv. *S. Damianŭ* ş. a. Numĕrulŭ robilorŭ obligaţĭ la şcólă în etate de 14—40 de anĭ este cam de 80 până la 90. S'a esaminatŭ mai ântâi despărţĕmêntulŭ Româniloŕŭ, apoi alŭ Maghiarilorŭ şi în fine alŭ Germanilorŭ. Esamenulŭ tuturorŭ 3 despărţĕmintelorŭ a fostŭ o viă dovadă, de ce mare necesitate este acestă şcólă şi ce resultate moralisătóre se ajungŭ prin aceea!

Greutatea în instrucţiune, provocată prin necontenita schimbare a elevilorŭ, s'a pututŭ observa prea puţinŭ. Scopulŭ şcolei este fórte nobilŭ, umanitarŭ; lucră în tăcere, der cu folosŭ. Sĕ ia în vedere, pe lângă cultura materială, mai vĕrtosŭ îndreptarea moralităţii şi a caracterului nenorociţilorŭ, pentru de a se puté da iérăşĭ societăţii omenescĭ ca membri folositorĭ. Reuniunea pentru sprijinirea robilorŭ, care există aicĭ în Braşovŭ de câţĭ-va anĭ, a datŭ viaţă acestei şcóle cu înaltă chemare, urmărindŭ unŭ scopŭ duplu, atâtŭ materialŭ, câtŭ şi moralŭ, care promite cele mai bune fructe pentru viitorŭ.

Ce privesse în deosebĭ resultatulŭ obţinutŭ cu despărţĕmêntulŭ Românilorŭ, merită tótă lauda conducĕtorulŭ acestui despărţĕmêntŭ d-lŭ învĕţătorŭ dela şcólele normale române de aicĭ George Moianŭ, care cu îndatinatulŭ zelŭ nu a cruţatŭ nicĭ o ostenélă întru instruarea acestorŭ nenorociţĭ şi astfelŭ — deşi a avutŭ a învinge multe şi marĭ greutăţĭ — a doveditŭ prea frumosŭ şi mulţămitorŭ succesŭ. *Unŭ óspe.*

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

VIENA, 11 Ianuarie. — Situaţiunea a devenitŭ aséră critică, deórece apa a ajunsŭ o înălţime ne mai pomenită, patru metri. Impregiurimea băii comunale este inundată.

BUCURESCI, 11 Ianuarie. — In préjma staţiunei rusescĭ dela frontiera Ungheni (Basarabia) trei regimente de Cazacĭ au ocupatŭ cuartire de ernă. (Publicată deja. —Red. „Gaz.“—)

BERLIN, 11 Ianuariu. — Astădĭ circulară de nou scirĭ despre unŭ atentatŭ asupra Ţarului. Scirĭ autentice lipsescŭ.

PARIS, 11 Ianuarie. — Camera alese preşedinte pe Floquet.

Parastasŭ.

Mâne Joi, la $3^1/_2$ óre după amédĭ, se va oficia în capela din Gróverŭ unŭ *parastasŭ* în memoria lui *Iacobŭ* şi *Andreiu Mureşianu.*

DIVERSE.

Darŭ papalŭ de anulŭ nou. — Comitetulŭ jubileului papalŭ din Roma face cunoscutŭ, că pentru toţĭ acei copii, carĭ pentru ântâia óră au vĕdutŭ lumina dilei în 1 Ianuarie, începêndŭ de Sâmbătă la miedulŭ nopţii, până Duminecă la medulu nopţii, şi carĭ ca bărbaţĭ trebue sĕ priméscă la botezŭ numele de Leo, ér ca femei numele de Leonida, s'a destinatŭ ca darŭ câte unŭ libelŭ de bancă cu depunerĭ de câte 100 lire (francĭ) spre fructificare. Cererile cu documentele necesare pentru acésta suntŭ a se adresa numitului comitetŭ în Roma.

Cununiă. D-lŭ *Eugenŭ Bianu* şi D-şóra *Ludovica Iulianŭ* îşĭ vorŭ serba cununia în 10 Ianuariu 1888 în Frata. — Felicitările nóstre!

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în totungeria lui I. GROSS, şi în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ **Dr. Aurel Mureşianu.**

---

cuvenitŭ şi a ajunatŭ întregă diua ajunului de Anulŭ nou. şi în fine, decă ea la întorcere spre casă nu şi-a întorsŭ privirea îndĕrĕtŭ. Fiă-care persónă varsă câte trei linguriţe de plumbŭ topitŭ în apa acesta; figurile ce şĭ-le face plumbulŭ în apă indică viitorulŭ junelui. Décă plumbulŭ arată figura unei bisericĭ, cununia e apropiată; sicriulŭ vestesce mórte. copilulŭ — ruşine... etc. Se află de obiceiu câte o femeă mai bĕtrână care interpreteză tinerilorŭ însemnătatea figurilorŭ.

Prin acesta se încheiă misteriele nopţii Anului nou.

Noptea acesta lasă cele mai puternice impresiunĭ asupra tinerimei superstiţióse. Fiă-care aşteptă cu dorŭ şi curiositate ascunsă sosirea dilei de Anulŭ, nou pentru-ca sĕ conchidă din presemnele ce i se arată, decă bucuria orĭ întristare i se prevestesce.

Aprópe de revĕrsatulŭ dilei sgomotulŭ din satŭ încetă cu desĕvêrşire, colindătorii se împrăştiă la casele lorŭ, cânii încétă a mai lătra, şi o linisce completă cuprinde uliţele şi casele satului.

Numai ângerulŭ de Anulŭ nou mai străbate încă pe sub perinele copiilorŭ şi prin dulapurile iubitelorŭ ca sĕ le ducă darurile obicĭnuite.

— *m.—r.* —

Cursulŭ la bursa de Viena
din 10 Ianuarie st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	97.90	Bonurĭ croato-slavone	101.—
Rentă de hârtiă 5%	83.30	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.25
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	149.—	Imprumutulŭ cu premiu ung.	119.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	94.50	Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	123.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	131.50	Renta de hârtiă austriacă	72.60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	110.50	Renta de arg. austr.	81.—
Bonurĭ rurale ungare	104.—	Renta de aurŭ austr.	110.15
Bonurĭ cu cl. de sortare	102.50	Losurile din 1860	134.75
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	102.50	Acţiunile băncei austro-ungare	871.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.50	Act. băncei de creditŭ ung.	274.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.50	Act. băncei de creditŭ austr.	217.50
		Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.95
		Napoleon-d'orĭ	10.04
		Mărcĭ 100 imp. germ.	62.37
		Londra 10 Livres sterlinge	126.70

Cursulu pieţei Braşovu
din 12 Ianuarie st. n. 1887.

	Cump.	Vend.
Bancnote românescĭ	8.45	8.47
Argint românesc	8.42	8.45
Napoleon-d'orĭ	10.00	10.03
Lire turcescĭ	11.35	11.37
Imperialĭ	10.35	10.38
Galbenĭ	5.90	5.92
Scrisurile fonc. »Albina« 6%	101.—	102.—
„ „ „ 5%	98.—	99.—
Ruble Rusescĭ	109.—	110.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.	

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sé arate şi posta ultimă. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS“*

Tiporafia ALEXI, Braşovŭ.